

ГЛАВА ТАРМЛАДН

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 21. и 22.

У Новом Саду, 25. новембра 1908.

Год. II.

ИЗРОДИМА (Франковцима).

Презирем вас, гмизавци једни,
Што по праху пузите тако,
Без стида сваког — јадни и бедни —
Прљајућ' блатом поштење свако.

Куд' ће вам душа, изроди једни,
Кад је за шаку продасте злата,
Те народ овај гоните бедни
У дрске руке, жедна — целата!

Презирем вас!... јер сте к'о црви
Што срце здраво буше и рују,
Да се крај туђе одрже крви
И даље гмижу, точе и трују...

Згазио бих вас, све у прах сами!..
Да вам се ниђе не види трага,
Што ваздух кужи, а псине мами,
Несносну штенад — жидовског врага!

С. Д.

Маринко.

Њихова гостољубивост.

— (По Мускету) —

Џмети, посланик и шовен! Изволите, браћо Босанци! Код нас је гесло: „Слобода, братство, једна-
кост!“ Ми ћемо морати вам у нашем парламенту осигурати места, а уједно проширити нашу
„сретну и ненасилничку владавину“ и над Босном. Разуме се уз потпуно респектовање индивиду-
алног и историјског бића босанског народа. А да би могли ваше тегобе изнети, даћемо вам

у сабору

— реч!

*Франкова легија.***УБОЈНА КОРАЧНИЦА.**

Кливили ливги, чингарата,
 То је све због рата,
 И нашег бан Хрвата,
 Нека каља братац — брата.
 Дум, дум, дум, дум!
 Абер нох ви дум!

Ди банда комт, ди банда комт,
 Ди банда ист шон да!
 Аха — хахаха, ха!

Цици рици — цици!
 Ихх, хихихихи!

Напред иде хер Франк лебен,
 С дике агремериц-лебен,
 Фрајнд Изак аух данебен.
 Тидириди риди риди!
 Сокак сав нам смрди!

Хеј перјари, хеј јуваци,
 Запамти ће све нас Раци!
 Знаће ко је ритар Наци!
 Ајвај, вај, вај, вајвајвај
 Шмуде не бегај!

Да hast!
 Дер душман мора паст!
 Франк Јозуа је љут,
 И тражи ханџар крут,
 За уши ватај пут!
 Шун — гут!
 Па напред све до Станбула
 Да живи занзибамбула.
 Хахахахаха!

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

WWW.UNILIB.RS

Угарски тејатор.

— На дунавској обали у Будимпешти. —

Једва је једном и та ноћ смркла и спустила се у угарском тејатору на дунавској обали.

Приказивао се:

„Бели троглави гроф“

или „Аристократско буржоаски буздован“ за туцкање (не кафе него) бирачке свести и народног права, у 15 и $1\frac{1}{2}$ чинова и више махинација, с певањем владе и плакањем народа. Уз евентуалну промену (владе) и провалију владиних посланика. С пуцњавом (шовенске штампе) битком (социјалиста) и лупањем (глава и прозора) уз бацање дискоса (наменица у прозоре) и пуштањем крви (без народних пијавица). Свира камарална музика. Редитељ: Један Шваба.

Представа је врло лепо и глатко текла. Глумци су научили улоге. Шаптало се није ни чуо. Ово су главне сцене из комада:

Јуст: Отварам тејатор и почиње се комедија, сензационална, интернационална, феноменална, инструментална — и плурална — од белог грофа. Обраћам пажњу г. г. комендијаша, да у овом комаду умиру 67 особа и то од бечке падавице, 48 особа од лакејске грознице. Три М. скапавају од сена из јасала, и т. д. Молим све и свакога да сочинитељу ове епохалне комедије тапшу и вичу живео. Надајте се да се неће наћи ни једног тако паметног човека да сочинитељу подвикне „уаа“ или чак жвижне... то се противи и параграфу § 13 — који је данас уведен и у свима бољим клубовима за мешање тридесет и две... а шта је кућасајкошар или по рацки брњица, мислим да сваки од г. г. народних комендијаша зна... Еле отварам тејатор и комендија може почети. Изван реда је ванбрачни или незаконити предлог белог, троглавог грофа, о изборној безформи.

Мамелуци: Усвајамо, усвајамо!

Јуст: Како усвајате, кад још нисте ни чули!?

Мамелуци: Свеједно. Чули, не чули и допало нам се а не допало — наше се право зна: ми имамо да усвојимо и вичемо живео!

(Вичу): Живео бели троглави гроф!

Бели гроф: Мало поштована господо. Хвала вам на поверењу које нисам заслужио..

Јаша Мркша: Тако је!

Бели гроф: Шта тако је? Шта мисли г. комендијаш под тако је?

Јаша Мркша: (Брише рукавом нос, скоро кроз плач). А шта знам ја. Нас је Јаша научио да ми имамо или да ћутимо или да вичемо „тако је“.

Бели гроф: Молим г. комендијаша да не какоће... него нека се држи Сосове половице; „Нос у...!“

Јаша Мркша: Молим лепо! (Тура нос у — футрол).

Бели гроф: Ја мислим да није потребно да вам овде износим мој законски предлог о изборној безформи!

Сви: Није потребно, није. Изнели су га већ пре вас социјалисте. Познато је и сувише добро.

Бели гроф: До душе то је крађа... Али социјалистама је дозвољена крађа...

Мезефи: Тако је. Тек неки дан се један социјалиста убио — што је харао и дао се подмићивати у државној служби.

Јуст: Госп. комендијашу препоручујем § 13.

Бели троглави гроф: За то износим пред вас нешто, што нити је тајно, нити је опште, а нити је једнако.

Сви: Тога, тога, мајстор Гога. Тога нам дајте.

Три М. (или родокаљци): Дајте нам самосталан ђумрук и народну банку!

Векерле: Зар су вам мало народни фондови?

Бели троглави гроф: Молим г. г. председника тејатора, да она три м. — опомене да ми не упадају у реч, к'о мува у сурутку.

Три М. (мрмљају. Један од њих промрмља: Послаћемо ми њима до године Др. Соса, па ће они онда видети шта је упадање).

Бели троглави гроф: И тако ће народна жеља...

Чује се један глас: А где је часна реч. (Бели троглави гроф и његово друштво, дало је часну реч на највишем месту да ће увести „опште, тајно, једнако право гласа“).

Халас: Ко је та хуља, која тражи часну реч од белог грофа?

Јуст: Ко сме овде часну реч и споменути — а камо ли тражити?

Шомођи: Тај је сигурно из луднице утекао.

Барабан: Да видимо ту белу врану!

Иванка: Ја сам!

Сви: Напоје с њим.

Шомођи: Зар има овде међу нами издајника — који би се усудио противити утопистичкој шовенској идеји? Убијмо га!

Сви вичу: Убијмо, убијмо!

Иванка: А што? Могу ја и полизати.

Ево. (Лиже). Сад нема више часне речи!

Сви: Живео! Живео бели троглави гроф!

ПОБУНА У СРЕМУ.

Вест о репоновању милогласног распопа Ердрљана изазвала је панику у Срему. Сремске гусенице из свију винограда одржали су велики „радикалски збор“ на ком збору су једногласно донеле резолуцију, да се поднесе протест код Његове Екселенције министра Векерла противу репоновања Ердрљановог, јер да се боје гладне године. У исто време су и шашке одржале ужу конференцију и дале једно другој часну реч, да ако се обистини репоновање Николауса — да неће посетити Фрушку Гору. А поговара се, да је гђа филоксера поднела меморандум саборском одбору у којем се жали да је њен опстанак усљед појаве попа Николине угрожен и да је у питању њена животна екзистенција. Нјипосле помоћу духова и асталчета што говори, дознало се да је и сам Св. Илија протестовао код господ Бога, да усљед репоновања попа Николиног, неће њему остати — ништа у винограду да ледам туче. Но најгоре је то што су сва осигуравајућа друштва отказали свима манастирима осигирање противу филоксере — на глас о попа Николиној рехабилитацији.

... И избави нас ...

Није крст — него круна.

Брадати Тока, презеш радикалне странке јавља, да није добио крст, него орден гвоздене круне. — Кад се председнику радикалне странке издају ордени гвоздене круне, а коме ће се онда издати ордени сребрних и златних круна? — Ваљда тек не Јаши?!

Лађе на Ловћену.

„Заставин“ јутроклет јавља, да су на Ловћену, који у Црној Гори пара облаке — успу-жали убојне лађе. Са Цетиња јављају, да нису убојне лађе него убојне топове поставили на Ловћену. Уједно су умолили „Заставу“ да им позајми неколико прангија из своје редакције. „Застава“ је одмах одговорила да другог убојног оружја нема — осим историјског ножа.

Ђука и Шука.

Ђука: А како то бога ти да у Угарској није одузет пост деби београдској „Српској Застави“?

Шука: Па није ово ваљда Раухова влада да јој смета српска застава и да је ханси. А друго људи читају сваки дан „Заставу“ па виде људи да је

то владин лист на све четир ноге...

Ђука: Ама разабера се, није говор о Јаковљевој мађарској „Застави“ — него о београдској „Српској Застави“.

Шука: Па знаш сигурно људи мисле да је „Застава“ — „Застава“, измеђарска ова, па је и она...

Ђука: Ван тако штогођ.

У Златноме Прагу.

Праг је ово чешког рода,

А понос га чешки злати.

Амо шаљте српску ћену

Да с' науче родовати.

Вјекови су јаде тресли

Над поштеним овим гњездом,

Ал' мученик пренуо је,

Пак за својом пош'о звјездом.

Ту му звјезду није могла

Ноћ затрести ни најирња,

Ишао је за њом право

Преко чагла, преко трња.

Мучна је та борба била,

Коју данас свако шутује,

Чешки народ снажан стоји

Истрајо је побјеђује.

† 3м.

На врби свирала.

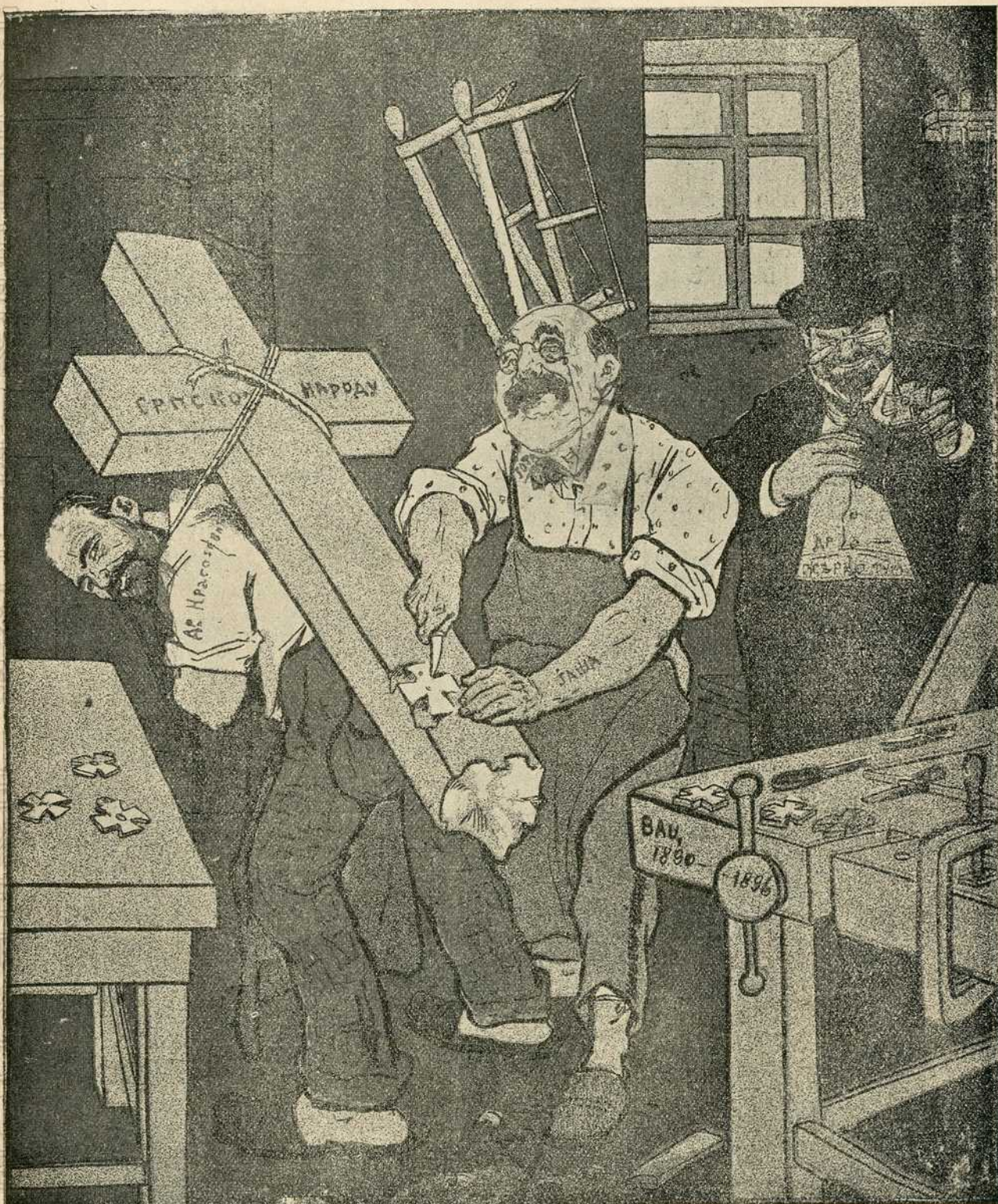
(Узео деда унука који плаче, па га теши): — Ђути, ђути, голубе. Деда ће теби преписати купоне од акције друштва „Рада“. Па кад будеш велик и стар као деда — можда ћеш још добити дивиденде и можеш „штогођ“ себи купити!

М е н е т !

Од како је Кошут министар сударило се 999 возова. Народ је уверен да се несреће не би више дешавале кад би се нашло странке која би подвикнула Кошуту: mehet!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ПУТ НА ГОЛГОТУ.

Лепобрадић: Ала мајсторе, баш ми изради крет, алат ти и занат и алат!

Мајстор тишљер: Хја газда Боко, за то сам га „штудирао“ 5 година, да штогод знам. А друго није то мени хвала Богу први крет који сам израдио. Ето ја пр. на ајмашком гробљу. Чим уђеш, још из далека можеш видети ремек дело — моје руке!

Лепобрадић: Него једно ми се ипак као не допада....

Мајстор тишљер: Говори голубе. Немо дете ни мати не разуме...

Лепобрадић: Рекох, кад ме „натовари“ што ме претовари.

Мајстор тишљер: Колај работа. Кад није тежак ономе коме је намењен, нећеш се ни ти — сагрти под њиме!

Лепобрадић: Право велиш мајсторе, да си поштен и жив и здрав.

РАТНЕ ПИТАЛИЦЕ.**Приватно.**

Питали Билова: Како је? — „Добро би било, да није — цара Виљема.“

Питали Виљема: Како је? — „Добро би било, да није — језика.“

Питали Краља Петра: Како је? — „Добро би било да није завереника!“

Питали престолонаследника Ђорђа: Како је? — „Добро би било, да ми не конкурира с говораницама Цар Виљем, — и не саставља говоре Мишић!“

Сад долазе званичне

Питали Босну: Како јој је? — „Добро би било да није куфераша!“

Питали Бугарску: Како је? — „Добро би било да није Турске!“

Питали Ерентала: Како је? — „Добро би било да није Србије и Црне Горе!“

Питали Србију: Како је? — „Добро би било да нема лиферантских лопова, који у место барута лиферују ђубре.“

Питали Црну Гору: Како је? — „Добро би било, да не труну црногорски јунаци у књажевој азачкој тамници.“

Питали Аустрију: Како јој је? — „Добро би било да није Енглеске, Русије, Француске, Турске, Србије, Црне Горе, Чеха, Словена, бојкота — питања о анексији Босне и т. д. и т. д.“

Сад долазе зло питалице.

Питали Србију: Како јој је? — „Зло би било да није Енглеске и Русије!“

Питали Црну Гору: Како је? — „Зло би било да није Русије и муниције!“

Питали Балканце: Како је? — „Зло би било да није европске конференције!“

Питали Аустрију: Како је? — „Зло да није Немачке!“

Питали Бугарску: Како је? — „Зло да није Аустрије!“

Питали Аустрију: Како је? „Зло — роди зло! одговори Аустрија!“

(Продужиће се и зло и добро).

Др. Крц — кврц.

Бојкот.

У Турској још једнако траје бојкот аустријске робе. „Врачу“, „Слози“ и „Београдским Новинама“ је међутим слободан улаз. А што би кукавни Срби без тих — мелема.

„Чисто вино“.

Даравијев предлог о „чистом вину“ је примљен. Народ је љубопитан хоће ли му влада од сада чисто вино точити — или опет фалшифицирано и у Бечу фабрицирано.

Ђаволска посла.

Оон (као ђаво, рита се на српско-хрватску коалицију): Видиш, господару, удем ја и овако!

Раух: Е, баш си ђаво!...

Шта би било!

Замислих се, а та мисо
Ужасно ме свег потресе —
Шта би било да сад чујем:
Милка твоја удаје се.

Зар ти е' не би оног часа
Српска крвца замедила.
Шта би било да то чујем?
Шта би било!! Лаж би била.

† Зм.

Ситне вести — крупног садржаја.

— Србијанске новине јављају, да су у Шапцу ухватили аустријског шпијуна, неког Михаела Симона. Да не би што запамтио, ради сигурности, одузели су му по србијанском обичају — главу.

— У Бечу је између талијанских и немачких ђака дошло до крвавог сукоба. Забринути због тога формалног рата, Бечлије се питају, кад је већ сад дошло између Немаца и Талијана до рата — а да шта ће бити кад дође до правог рата.

— У Угарској су забранили извоз коња и магараца. Услед тога је један новосадски бивши магарац, који је пошао за Београд — враћен из Земуна натраг.

— Неко држи да је извоз и продаја коња и магараца забрањен због рата, а неко због предстојећих избора на основу општег бирачког права гласа, да неби наступила оскудица у — гулашу.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Пукла — тиква!

Збор аминашке странке.

ВЕСТИ.

Сад у прошлу недељу су одржали наши ами-наши збор за сипање песка у очи — радикалском милом народу. Иначе продукцију у надлагивању г. г. говорника уз уметничко опсењивање масе.

На збору се заиста могло видети од српског народа свега неколико радикалских геца. Иначе упада у очи да овом збору није присуствовала позната бабица свију зборова: Ђока, не брада, него покретач конзерве фабрике. — Балин лајбађутант Тапавица.

Неки држе да је узрок слабом одзиву срп. народа на овај збор пескара, то што је народ на чисто, да ма шта радикали радили, да је све удешена комендија, која се може и без народа одржати. Кљон Аугустин, фразер Јаков, Жига Продановић - срп. језика, и позната гњавица из регелуше, Павковићева, Др. Соса боља половина, и финанси. Пера Попадић. — То вам је цео радикалски штаб.

У главном је прогњавио познати „социјалиста“ Продановић — оно неколико с брда дола скупљених слушалаца. и споменуо како народ никада не може ништа изгубити, док се не нађе какав изрод — да подлачећи одриче свога права — и свога језика. Гњавица Павковићева је — тражила да и женске имају гласа. Јер по Андрашијевом предлогу до душе даје се права — и женскињама, али које роде троје деце. Она је за опште, тајно и једнако право гласа! — Супруга господина Соса је говорила о кумању и домазлуку. Па држи кад имају права кувати и прати — да имају права и бирати — посланике. Придружује се предлогу Павковићеве, и држи да би тиме многе девојке лакше дошле до мужа. Ето на пр. наш Др. Резанац. Колико би само уседелаца њему глас дало.

Напослетку је донета резолуција:

Да српски радикалски народ одржи венга ради још који овако сјајан јалов збор, како би се још мало задржао на низбрдици радикалски народ, који стрмоњушке — лети у измеђарски логор и гроб радикалне странке.

Пошто је неко пљунуо — збор је био завршен.

Неколико радикалских дисидената су опет опсовали Јашу с ножем и Ђоку с брадом.

Чешагија.

— „Српска Ријеч“ је до сада од како је Босна анектирана осуђена са 2594 К 64 п. глобе. Види се, да би Швабо хтео да угуши српску ријеч — у Босни, ама не море се уз брдо, стрмо је...

— Из Цариграда јављају, да се тамо ради на руско-турском савезу, у ком ће Русија Турској оружаном силом помоћи — ако је Аустро-Угарска нападне. — Ерентал на то примећује, да Аустрији није ни у крај памети да кога напада. На против, радоваће се — ако нико њу не нападне!

— Лист „Бока“ који излази у Котору, у Далмацији, а почиње полако у аустријским колима да тегли — изашла је сва црвена. Биће да јој је срамота!

— Сомборска „Слога“ која је онако, фино умела да ружи радикале, доноси сад оглас државних жељезница — противу којих је огласа некада дреку надала. О анексији Босне и Херцеговине не пише ништа — и 200 примерака иде сад више у Босну. — Колико да се зна!

— „Браник“ кука, што ће Политу судити сегедински суд. А овамо је њихов један сарадник противу уредника нашег листа, кад је у новосадском суду решено, да нема кримена, појурio у Сегедин, одакле је после решења радосно ускликнуо: сад сам на коњу. — Само шта ли га је тај коњ стао? — Како су они фини, кад се њихове коже тиче.

— Кикиндски „Српски Глас“ покушава, да одбрани управитеља срп. нар. позоришта, којег би требало због својих моралних подвига све мотком сјурити са управе. Сигурно је за то и г. управитељ дочекао изасланике — надеран. Хја, некада се друкчији морал тражио у позоришту, а данас друкчији. Данас на пр. сомборци (који су научени да госп. Добриновић сваке године с другом глумицом долази у фијакеру) веле, да су љубопитни — с киме ће г. управитељ до године доћи у фијакеру.

— Неки набеђени критричар из Кикинде покушава у „Бранику“ да оцењује глумачки рад и лишава баш најнесобнију млађу глумицу гђу Мицићку леба. Да не буде то по команди дон Жуана управитеља.

Будућа конференција европских сила.

Немац: Год дам!

Енглец: По там!

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

Стара песма.

То је било давно, прије
Памтивека;
А сада вам шапћем
Ради лека.

Ветар с' горе духно песму
О слободи;
А ту песму чуше људи
И народи

Чули су је и министри
Вел'ки, мали;
А цареви и краљеви
Уздрхтали.

Ту су песму и мачеви
Стари чули,
Чули су је, па кроз рђу
Просинули.

Диже с' хајка, да ухвати
Ветар с горе,
Да га вежу и окују
И затворе.

Оде ветар — кад се најпре
Насмејао;
Ал' остаде песма, што је
Посејао.

Та је песма више него
Уздисаји;
Ал' каткад се и затиша
И притаји.

Не чује се по некада
Више лета —
Ал' угаснут' никад неће,
Док је света.

Стара песма, што се пева
Ради лека, —
Зар ће само песма остат'
До крај века. — — —

† Зм.

Грозно.

— Па реци, молим те, нашто си повратила прстен, кад већ три недеље је како сте се верили?

— Ех, молим те, зар то није грозно, за то време није ми ни један пут рекао, да он није заслужио таку девојку, као што сам ја.

Позив резервиста — за новачење.

И ако је наш административни уред, већ више пута издао позив на резервисте, да приступе новачењу или управо новчењу — упис се врло траљаво вршио. Међу тим нашој деветој сили која има осим сиљних непријатеља да се лепо и са матерајалним приликама и неприликама бори, потребна је војска, деба на и храна, ма колико сит гладном не веровао. Пошто је већ одавно доказано, да се луфт даје у течност претворити, но поред свег тога ипак се не да јести, још мање од њега самог живети, ми ево овим и последњи пут под претњом судских последица позивамо

све наше резервисте

како из године 1907, тако и године 1908 I-ог, II-ог, III-ег и IV кора „Стармладових“ претплатника да неизоставно изволе нарукovati с позивом у којем им је назначен и број, и који им је већ неколико пута послат а који и овом приликом прикључујемо, (не буд' од урока), а наравно и онет уздајући се, да нико није снао на

пљачку наше седме велесиле,

и њених сиромашних али храбрих бораца, који се истина свом свету смеју — а себи плачу, због страјка г. г. резервиста претплатничких; тако да ће страјк и нас захватити — са слањем листа, па можда и штампом и писањем — па чак и постојањем — услед чега би приморани били да вам објавимо рат, као што смо своједобно тешкој батерији г. г. претплатницима објавити рат, тако да ће кроз који дан нове групе тешких батерија добити

нашу ултиматум ноту

од нашег заступника велике силе (адвоката) коју ако не уваже, мора ћемо отпочети бомбардовањем (преко суда) и одмах после извидница упалиће непријатељ (г. егзекутор) и нанести их на рођеном огњишту и разуме се, да ће пљеници или анектирати — шта му падне шака, као наш фетер Михл, па било коме право или не, он неће питати.

Ми дакле стављамо ултиматум и г. г. претплатницима, те их молимо, да што рекао Форнер Настићу „mitfolgendes“ и „beigelegtes“ изволе уважити и свога звечећег гласника изволе што пре нам послати. Иначе им објављујемо:

Рат! Рат! Рат!

Живела наша литература и г. г. књижевници!

Петар I-ва

а можда и последњи уредник
„Стармладог“.**Ерентал се љуља.**

Скоро све новине доносе вест, како се Ерентал љуља. — Што му драго, што се он љуља, само да се неко други не изврне!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Ђубре у чаурама.

** У Србији је откривено, да су у пушчане чауре у место барута мећали ђубре. Испрва се држало да је свињско ђубре, али је анализом доказано, да је то људско ђубре.

* Чим су браћа Савићи дознали, да се чауре могу и ђубретом пунити, понудили су неколико кола свога изврсног ђубрета, познатог под именом „Карикатуре“.

* И наша радикална странка, која има у свом програму и пољопривреду, понудила је своје страначко ђубре. Радикали из прека одговорили су јој, да им није потребно ту ђе ђубре — кад имају они, хвала Богу, и свога ђубрета — доста.

** Чујемо да су браћа Станојевићи, који су пронашли, да ђубре може барут заменити — одликовани од министра крађевина.

*** Услед епохалног проналаска браће Станојевића војни министар у споразуму с министром пољопривреде — забранили су извоз ђубрета из Србије. Сигурно се због тога и не виђају „Карикатуре“ — у Аустрији.

** Цена ђубрету е 12% скочила.

* Браћа Станојевићи добили у Србији патент на барут од ђубрета.

Љубав и верност.

— Реци, драга моја веренице, хоћеш ли ми увек верна бити?

— О, то ти свечано обричем, слатки мој голубе, да ћу те увек волети.

Опасност.

Богатство не доноси човеку свакад мир, срећу и задовољство.

Богме не, јер по где кад наведе човека, да аутомобил купи.

Проза.

— Зар вас то не дира, кад видите, како лишће са дрвећа опада, како је цела природа успавана, ветар хуји, људи дрхћу...

— О на против! Ја се радујем, јер ја сам продаваоц угља за ложење пећи!

Изговор.

— Мали Јоца има добар изговор кад хоће да изостане од школе.

— Па шта ради?

— Е па добро опере лице те побели, а учитељ мисли да је овда болестан те га пошаље кући.

РАТ! РАТ! РАТ!

Господо дужници! Предајте се! и положите оружје (пару), да можемо и даље оперисати с нашим непријатељима.

Адмирал „Стармладог“
с флотом у Дунавској улици бр. 10.

Заставине тиквице.

○ Скоро сваког дана има уредништво „Заставе“ тиквица на продају, које не само лети него и у зимње доба производе вредни тиквани — новинарски. Таго недавно су донели вест како се Др. Вујић, српски посланик који се бавио на путу по Европи, да обавештава велике силе враћа с пута из Рима — кући. Миловановића су сигурно у коју од својих тикава сабили — па га претворили у Вујића.

○○ „Моргењача“, од недеље бр. 255. доноси овај телеграм: Између Србије и Црне Горе доћи ће ово дана до одбраненог савеза. Црна Гора неће ући у тај савез.

○○ Ових дана је донела маторејша „Застава“ да је један мађарски бик који је свега 200 кила тежак био подигао у вис на рокове швајцарског бика од 500 кила, па га бадио у вис да се сасвим раздробило. Какав је то врага бик који је свега 200 кила тежак. Да не буде теле — из редакције.

Ново занимање.

— Мориц-лебен зашто си метила та црвена капа на глава?

— Хја, ја сад имам ново занимање. Ја сам босански депутирац!

— Па је л то добра кшефт?

— Изврсна. Идем у Беч да изјавим радост за анексија Босне, добијем 50 круна. Дођем кући у Пешти и протестирам да се Босна и Херцеговина Бечу прикључи, него Мађарској, добијем 50 круна. Седнем на цуг, одем у Загреб и тражим да се из Босна направи „Велика Хрватска“. Опет 50 круна. Упишем се обендрауф још у Франково легија — опет 50 круна.

— Па то је онда данас још најбоља гшефт!

— И најсигурнија!

М. А. V.

— Па како си путовала, мила моја?

— Захваљујем на питању, врло добро Свега четворо мртвих и двоје рањених.

М. А. V. жезничар,

Чивутска посла.

— Купите ове чакшире!

— Ух, ала смрде!

— О, не смрде чакшире, већ ја!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

МОЈЕ ПЕСМЕ!

Пошто ништа у пољу сарајском
 На Илици покрај жељезница
 У зеленој до колена трави.
 Јал' је вила саломила крила,
 Јал' је **оро** тике поубио,
 Јал' је љута под каменом гуја.

Срп. нар. песма.

Два се тића побратила!

Певају црногорско-турски офици и.

Ах тешко је умрети
 Бад ништа не боли, —
 Још теже је љубити,
 Што срце неволи!

Босанчица.

Еј да је мени лећи па умрети
 Ал' да ми је смрти не видети.

Бугарска

Ој Ђурђев-дане, сићани брале,
 Срећан ти сјај!

Сервијанска

У бој, у бој, за народ свој,
 Нек душман види, како мремо ми!

Црногорска.

Једноставно.

— Ох, мила госпођице, ваше је име дубоко
 урезано у мом срцу.

— Боље га урежите у један веридбени
 прстен.

Хитна интерпелација.

Један новосадски капелан на допусту чуди
 се оном пештанском учитељу, као мањем у рангу,
 од куда је он могао фалсификовати преко 500
 меница и придићи пола милиона. На против учи-
 ном садругу који се убио — смеје се! Уједно
 пита радикалску конзисторију и високопреосве-
 ћеног епископа — кад ће му већ једном издати
 декрет? Крајње је време.

КАРТЕЧИ.

☒ Из Београда је кренула комисија у Ру-
 сију да купи коње за брзометне топове. Коми-
 сија је већ послала у Србију 2.400 коња. По
 који магарац ће се наћи и код куће — по
 рекацијама на пр. ур. „Штампе“.

△ Турски и црногорски официри се обра-
 тимили. Турски официри завјетовали су се цр-
 ногорцима на вјерност до пошљедње капи крви.
 Е, а што и неби, кад им је предат Санџак, па
 сад им и Босну нуде Срби а и Црна Гора.

✱ У Данској трже целата. Министарство
 је расписало стечај и нико се није јавио. Чу-
 јемо да се јавила једна особа из Хрватске —
 на тај стечај

< У Прагу је проглашен преки суд! Праш-
 ки градоначелник је изјавио Банерту, да је
 преки суд над Прагом отворено непријатељство
 према Чесима. Као да Чеси нису имали и пре
 тога преки суд.

○ Кажу да ће Србија и Црна Гора добити
 оружја из Русије. — Богме ако се ослоне на
 руско оружје и српски барут — могу још
 збо проћи.

∴ Пре је Аустрија враћала Србији свиње,
 а сад како чујемо враћа Србија Аустрији неке
 њене крмаче — фолксенгерке!

∞ Бојкот аустријске робе у Турској још
 непрекидно траје. Ерентал је изјавио аустриј-
 ским трговцима да ће бојкот престати — чим
 се реши балканско питање.

÷ Турска је опет послала Бугарској општру
 ноту. Пошто јој Бугарска ништа на исту још
 није одговарала, сад општри бајунете.

✕ Из свију крајева стижу вести да зима
 стеже. Међутим Бинертова чиновничка влада у
 Бечу у јакој је запарци. А из Загреба јављају
 да је тамо тако загрејано, да читајући из-
 вештаје „Хрватског Права“ и „Agrarier Zeitung“
 — долазимо до закључка да су наступили прави
 псећији дани.

У опери.

— Тата, зашто хоће овај човек да истуче
 ту жену?

— О ти глупане, та неће је тући!

— Е, па зашто се онда тако дере?

Сумњиво.

— Зашто си увезао тако главу?

— Та дошао сам ноћас касно кући, а жена
 ми добацила кључ кроз прозор, те некако не-
 zgodно ми пао на главу.

Немогуће.

— Ох, боже, боже, та ти опет из кафане
 кући долазиш.

— (Муж цијан.) Па не могу довека у њој
 остати.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Аћим Толмачев

— толмачи анекдоте. —

Дође Циганин баби у кућу, да заиште, да му да што да једе, а она му рекне, да нема у кући ништа за јело. Онда јој Циганин рече: А ти дај ми барем тигањ и мало воде да начиним клин чорбу. Баба му то да, а он метнувшу у тигањ гвозден клин, налије воде и метне на ватру. Кад се вода угреје, а он заиште од бабе мало соли (и баба му даде) те је насоли. Кад вода узаври, а он заиште мало брашна (баба му да и то, само да види од чуда, каква ће то бити клин чорба), те саспе у ону воду и замете. По том заиште једно јаје, те и њега разбије у онај скоруп. За тим заиште још мало масти, те онако замасти, па онда скинувши тигањ с ватре, извади клин напоље а клин-чорбу поједе. — Шта да вам кажем, тандара мандара наш Векерле је баба — а циганка је Аустрија. Она је све по мало чекала, а Векерле и Кошутрови мамелуци по мало давали — док нам није скувала клин чорбу. И ту је сама појела. — И ово није хрђаво: Донео један човек на пијацу чисту пшеницу да прода. Наишла нека фина муштерија, која је хтела да чисто жито купи, те га почела кудити. — Море то је сам кукољ! — Кукољ брате! — одговори продавац. Па и главнице има у њему! — Има брате! — А и граха је пуно! — Пуно брате! На једаред ће муштерија разрогачити очи и упитати оног с чистим житом. „Богати, кад ја кудим жито, што га кудиш и ти!“ „Е па помажем ти лагати!“ одврати му муштерија. — Тандара мандара, Босна и наши културтрегерски куфераши.

„ПЛУРАЛНО“

Жури му се.

— Господине докторе, би ли ви могли мени израдити, да моја жена пре времена роди?

— Не би. Изузимајући ако не буде недоношче.

— Макар и недоношче.

— А што ти се тако жури?

— Та знате, господине, имам двоје деце, па ми је потребно још једно, због Андрашијевог изборног права.

При новачењу.

— Одакле сте ви?

— Из Чуруга.

— Из Чуруга? Па како је то да су из Чуруга само тројица дошла на визитацију, а требало их тридесет доћи.

— Знате, господине, ми смо по „плуралном“, нас десет аналфабета — бирали по једног за визитацију.

Какав је ауфлаг.

— Шта си ручао?

— Пасуља.

— А шта је било од горе?

— Једна кашика.

Сличне сличице.

— Овогодишња зима је као и Франкова легија — рано је почела.

— Еренталова политика је к'о захрђан ништољ — не може да опали.

— Удовица је као Бугарска — за час је можеш утешити.

— Србија је као рампаш — ври!

Солдачка љубав.

(Једно истинито и верно преписано солдатско љубавно писмо које је послато из Пеште у Нови Сад да се преведе на мађарски, јер је „љубезна“ Мађарица).

Драга Ержика!

Од како је баћо оставио шефт бог знаде како је мени сада тако се сам једем и секирам не спавам све о вама сањам па вите шта је он код куће, ајде макар опет се ђекад трефи па га некуд пошаљемо по вино у биртију или по гас или макар шта, опет се ми можемо мало шалити и апсолутно наше послове вршити, док он дође $\frac{1}{2}$ сата прође и не треба нам више времена. Али види сад муке дао је ону другу собу оном старом свињи, гадном, па сада не можемо никако се забављати кад оде један у бирцаус да нешто купи остане други јој бог их убио обојицу. Драга Ержика дође вријеме и наше свануће и наш дан неће валда ни он живити 100 година, црко да богда, валда ће умријети, ја се богу молим сваки дан. Молим се богу и у касарни али кад одем у пркву прекрстим се по 1000 пута и молим све свеце на небу да га приме у своје руке. Драга Ержика, што ме секирате за прстење што сте ми дали и кажете ми да сам ишо у бирцаус нићи, нисам тако ми бога, ја никог немам само бога па вас. Отишо нам је рекнус утروفичир на урлауп, мјесец па ме је молио да му дам али опет ћу добити натраг на првог и донећу код вас па ми оставите и немојте ми дати догод не ислужим солдачију и кад се обучем у цивилство опет недајте ја знам јербо ће те мислити да ћу ићи кући, нех стоји код вас. Драга Ержика срце моје, прстење ћу вама поклонити али ја оћу од вас леп мундир да ми наручите код шнајдера. Ја сам сад шћео да наручим, али оћу од вас нисам ништа добио.

Крај ковац упо зец у лонац!

ваш Недељко.

Расејаност.

Жена: Ух, ужасан сан. Сањам, да седим као на некој стрмој стени, а одједном сам оне-свесла...

Муж: Ето, видиш! А јесам ти већ толико пута рекао, да не идеш никуд без мене!

Један милијон.

— Видиш, шта чини вредноћа! Комшија Чива је дошао овамо у једној кошуљи, а сад има милијон.

— Ју, боже, па шта ће радити са милијон кошуља?

Скоро да је погодио.

Болесна је баба.

Доктор сва и дан други лек преписује.

Мали Пајица ће шести дан рећи:

— Јел' те, чика докторе, ви сваки дан другу медецину преписујете, да провађете, која је права?

*

Тако и наш Ерентал проба разне медецине, да пренише противу бојкота аустријске робе у Турској, ама никако да натрапа на праву.

ЛИСТАК.

З Е М Б И Љ.

Како видите и небесни су се кругови почели уплетати у балканску политику. Не памти се да је икад Аллах целешануху овако рано послао зиму и снјег, ко ове године. Таман читав мјесец дана раније него обично. У политичким се круговима ово тумачи као божија интервенција прот. в рату. С тога су у журналистици подијељена мишљења: Њемачка штампа тврди, да је бог принципијелно противан рату, а енглеска и руска штампа у то не вјерује. За то је дописник „Дељи Телеграфа“ на гори Синајској, замолио Његово Величанство Цара Небеског за један Интервјув и ушито Га, да ли је Он послао оваку рану зиму због тога, да у опће отклони рат. На то му је Саваот одгрмио, да Он тиме веће да отклони рата, него само да да времена онима, који се нису добро наоружали да се спреме и наоружају.

По што је одговлачење и затезање рата циљ младотурске политике — само да се боље приправе, то је онда сигурно, да је и Бог на страни балканских народа и Младотурака. Како но има ријеч: „Сви ти свеци помогли, сам те Бог убио“!

Сад ће се барем дати прилика Јосипу Штадлеру, да се, док се није састала „Европска конференција“, оствари једна његова жељица. Да се најме све што је у Хрватској илумли и калемли

размили по читавој Европи и да доказују свијету хрватство Босне.

Писац књиге „Ми и они тамо,“ ићи ће у Париз и доказиваће на основу биологије, ембриологије, геологије, зоологије, геометрије и метеорологије, да је Босна хрватска. А казаће им такођер да се је хрватски краљ Томица Сидни окунио у Дувну у „срцу и центруму“ Босне и да је Босна „срчица“ хрватске, без које мамци нема хајира од живота. (Лез домузе и хафире хафирски! Откад Дувно поста центрум Босне, кад је на самосамој граници Босне у кули-матском сенту!)

Јусуф еф. Франк и Затлук-ага мутевелије од будуће загребачке цамије, ићи ће у Цариград да јаве Младотурцима хаирли вијест, да су на нијету Турцима, ако се одрекну Босна вилајета, начинити у Загребу једну цамију по хрватском плану. Младотурцима ће ова компензација бити врло магбул и завикаће:

— Чокјаша Јусуф еф. Франк и Затлук-ага!

Мула Иво Елегевић отпутоваће у Смокву, хоће рећи у Москву, да упозна руску јавност са Старчевића идејама, и да умоли Мађушку Русију да им пошаљу сто хиљада сикира да остваре жељу покојног Старог т. ј. да све Србе тукну сикиром у главу. Ако га Руси не шћедну саслушати, а он ће им дернути све на камару и свеца и вјеру и да су лопови итд. и на концу навјестиће им рат и по овој зими и сехме-ријама, освојити пола Русије ко Наполеон и онда

Ухватиће цар Николу
Слављанина љута,
Шibaће га љутим бичем
Игрми беш пута.
А ако га не уфати,
Ев' Ивине браде,
Нека у њој гуске, туке,
Мемишхану граде.

Да се заинтересује енглеско јавно мњење за босанско хрватство, отпутоваће наш знаменити ексидаскал Сир Ахмак Варварић еф Благај и држаће на инглеском језику у „Балканском комитеу“ једно предавање „О хрватском државном праву с обзиром на Босну.“ Како је најме хрватски краљ Пипин Мали био ожењен Саром, удовицом покојног Сарданапала XIV. асирског краља, из ког се је брака родио Навуходоносар VI. лављега срца, који се ожени Симаном даилицом монголскога Цингискана, а шћери тибетскога Далајламе Хаџи-Кускуна, која роди сина Кузмана и Дамјана. Кузман је био Богумил, али кад се ожени Буком Бурбонском, пређе на католичанство и папа Аралемпија VIII. би му дебели кум. Велика кнегиња Бука Кузманова рођена Бурбонска роди сина Емануела (што значи: „Бог снама и анђели божији“!), а пупак му свеза на жељу папе Аралемпија VIII. босанска краљица Катарина и од драгости му даде наслов „босанског краљића.“ У том му умрије ђедо краљ Навухо-

доносор VI. „лављега срца, и тако наш Емануило основа великохрватску државину која се протезаше од Триглава од Хималаја; и ако је жив и данас му је добро.

Овако ти брате њима разложи и уразуми их и Енглезе и Французе и Русе, па да видиш море кад се свропско јавно мњеније заталаса у прилог Великохрватима, а на „Европској конференцији“ Пишон, извољски и Сир Едвард Греј предлажу да се Босна и Херцеговина уоквири у Велику Хрватску и да се та читава каурма назове „Република Франкаисе“ т. ј. република Др. Франка и Исе Кршњавог Пане само то, него да видиш кад стану у Загреб стизати добровољачке чете из Русије, из Енглеке, из Француске, па се гурају и ћупкају пред редакцијом „Hrvatskog Prava“ ко ће се прије уписати, а мула Иво, јусуф бег Франк и Затлука-га пишу, пишу, пишу..... Пише Иво дични мула, а све расте број Зизибамбула

У Хрватској је врло живо. Лов на зецове, препелице, фазоне и Србе у највећем је јеку. Само су препелице, зецови и фазани пред законом више заштићени, јер за њија треба ловачка карта, а Србе је слободно тући и без ловачке карте. Особито се показују франковски керови и пси као добри Срболовци. Алал им бечка фурда, што ће је за награду полатати!

Обер Сотона, управник пакла, добио је двомјесечни допуст да чини „штудијен-рајзе“ по Хрватској и Славонији, да се боље усаврши у „инквизиционарству.“ Обишо је све институције на том пољу и дивно се. Дописнику бечког „Zeita“ изразио се је, да се је у Хрватској осећао као код своје куће.

Е шта ћемо де. Хрватска је данас пуна „велеиздајника“, јер је то у моди. Исто тако, ко што је код нас било пролетос и љетос мода, да нас зову „велеиздајницима“, а сад је рецимо мода, да нас зову „задовољницима“ То се, знате, све равна према „Wiener Mode Journal“-у.

Андрашијева изборна реформа наишла је код угарских народности на такав отпор, да ће јој се смркнути још прије, него што се роди опће право гласа ће се морати увести. Да спасе мађарску превласт у парламенту Андраши је сад измислио једну нову изборну реформу, на темељу опћег права гласа, а да опет Мађари остану у већини. То ће овако бити:

Једног ће се дана у парламенту предложити закон, по коме ће бити забрањено немађарима у Мађарској држати гуске. Народности ће се наравно опирати provedби тога закона али на концу попустиће, пошто то баш не засјеца у њихове виталне интересе. На један пут иза тога изаћи ће нова Андрашијева изборна реформа, којом се подјељује сваком мађарском држављанину без разлике право једног гласа. А да се докаже да је мађарска најкултурнија и најлибералнија земља под небеском капом, то се право подјељује и то гускама, нек и оне знају шта је мађарски

либерализам. Пошто гусака неће смјети имати народности, него само Шовени, то ће они заједно с гускама добити у парламенту апсолутну већину.

Немојте мислити да је ово каква шала. Кад су гуске са Капитола могле спасти Рим, за што неби и Шовеншег,

Га-га-га!!!

Шовени су прећарили врага.

Приповиједају нм из чаршије, да међу „лицом виром Пеусовом“ кола некака па-рица ли, медаљица ли, шта ли, што је скована сад макуз послје анексије и на њој пише, да здрава Марија помогне Босни.

Кољко је нами познато, на „Европској конференцији“ присуствоваће и одлучиваће изасланици Велесила: Сир Едвард Греј, Пишон, Извољски, Кјамил-паша, Титони, Ерентал и Билов, али да ће присуствовати „здрава Марија“, није још ништа познато. Бар Извољски је још није позвао на конференцију.

С тога је и лишво у питању Босне и Херцеговине тражити интервенцију „здраве Марије“. Она има, слава јој и милост, пречег посла на небесима.

— А знате ли шта је најновије?

— Да није ударио Рус на Московца?

— Јок то. Него јутрос су сви Срби и Турци устали (из душека) и кад су сишли у чаршију, видели су један велики думбуш — изашао Зембиљ у чаршију, ама није онај чуругија из шпитаја, него његова друга свеска Зембиља и продаје се ко халва.

„Српска Ријеч“.

Одговори уредништва.

Н. П. у З. Календар „Гњаватор“ није изашао — али за то поред свег тога неће бити оскудице у гњаваторским календарима за 1909. годину.

И. З. у С. Је ли Вам позната она лоповска: „Држ'те га!“ „Лопов!“ Е, тако и „Врач“ вели, да ми илустрације мађарских листова вадимо и до-терујемо, међу тим у последњем броју она слика Раух и Кошутова песница украдена је из 1 броја 1904. год. мађарског сатиричног листа „Борсем Јавка“. — Наравно нами поручују — а они краду! А зар нисте приметили и друге оригиналне обешечаке слике о Босни? На пр. онај аустријски стражар спава, озго сија словенство (као месец) а „Врач“ буди некога — и вели к'о би могао на овакој месечини спавати! А у последњем броју, насликао фетер Михла како је под пазухо зграбио два цака: Босну и Херцеговину, за којом кука Хрват! Којег „Врач“ наравно исмејава у интересу — теглења у аустријским колима. А где је Српство остало — на дуду? Њега у Босни и нема! Али наравно тај мелем за Босну одавна не узима Српство у уста — јер су му везана — да неби на пречац свршио. Па у место да напада ондашњи

режим, који онако запушава уста српској штампи и глоби је казнама — он забашурује ствар грдњом Хрвата — наравно да опет тиме тегли у аустријска кола. Кукавац! Сад је дошао у теснац! — Требало би нешто рећи — ама не море се.

Календари за 1909. годину.

Уредништву нашег лиса а стигли су ови календари на приказ:

„Св. Сава“ српски народни велики илустровани календар. Година друга. Уредио проф. Ј. Грчић. Цена 1 круна. Овај календар је под уредништвом Др. Каменка Суботића, прошле године први пут угледао света, и већ се прве године опазила разлика од досадашњих календара у лепој и фин ј изради као и одабраној садржини, која је ове године под уредништвом проф. Ј. Грчића још боља, тако да се може сматрати као један од најбољих календара у нашим крајевима, у толико пре, што календар не представља вашарску робу — него дело литерарне вредности. Мора се исто тако признати, да и издавач није тако-

ђер издао вашарску робу, него заиста лепу модерну израду, на финој сатинираној хартији уз лепу штампу, а још лепши отисак фино израђених слика. Штампан је у Браниковој штампарији. Нека је календар свакој српској кући топло препоручен.

„Нови Орао“ велики илустровани календар, који је ове године уредио*) Тоша Грујић, фактор штампарије. И ако се уредник календара досада није бавио литературом, доказао је ипак да има врло добар укус — какав треба материјал за календар за народ сабрати, те тиме и многе ловце за масним наградама у „Матици Српској“ — на лој утукао, поред све њихове професионалне књижевности. — Књижара А. Пајевића (Св. Огњановић) је ове године највише календара у народ протурила, па како је и Нови „Орао“ у лепој штампарској изради изашао — распачан је врло брзо.

„Просветни надничари“ хумористичан календар. Цена 40 потура. Добија се уредништву нашег листа или књижари А. Пајевића.

*) Ваљда е маказама? — Прим. слагача.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ
и стовариште надгробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ
у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Буре Стојковића, Ђурчинска улица број 15.
Држи вазда огроман избор сваковрсних каменних надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а повлата душла и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венаца, покрова и целокупне опреме за погреб. Цене строго солидне а послуга најтачнија.
12—24

Ишао је из штампе **СВОЈ СВОМЕ** календар
цена 20 потура.

Трговци, који поруче **100 комада** добијају бесплатно на корицама свој оглас и још 33% рабата. За готово 40% али без огласа. Најјестинији и најзгоднији календар за рекламу и поклон о новој години.

Разашиље се и хумористични календар
„ПРОСВЕТНИ НАДНИЧАРИ“
цена му је 40 пот.

Ко поручи више комада за готов новац добија по 24 пот. комад. Поручбине прима:
ПЕТАР КРСТОНОШИЋ
у Новом Саду (Ujvidék).

Календари за 1909. годину.

ГОТОВИ су и разашиљу се **КАЛЕНДАРИ**:

српски народни велики илустровани календар

СВ. САВА и календар **ГРАНИЧАР**

Цена 1 ком. 1 Круна. Цена 1 ком. 50 пот.
Препродавци добијају **ВЕЋИ ОД НАЈВЕЋЕГ** попушта.

Поручбине се шаљу Првој срп. творници искључиво свих срп. прав. црквених утвари
ЛУКЕ К. АЛЕКСИЈЕВИЋА, НОВИ САД — UJVIDÉK (Hungaria)
Велики илустровани ценовник свих црквених утвари шаље се на захтевање бадава.

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Дунавска улица број 10.

УРЕЂУЈЕ: **СТАРМЛАДИ.**

(Поједини број 30 пот.)

Одговорни уредник: **Петар Крстоношић.**

Власник и издавалац: **М. Крстоношић.**

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА